

1. APRIL 1938

NUMMER 7

Fra belgisk Congo.

Brev fra Glittenberg.

Mangungu den 8/2-38. Til «Misjons-Røsten»! Kjære søskend i Herren Jesus! Herri! nu har du din trosskjæte herfra i fred, etter ditt ord, ti mine sine har sett dine frelse, som du har beredt for alle folks åsyn, et lys til alle herdingene og en baring for ditt folk Israel. Disse velisignede profetord blev uttalt av den rettferdige og gud- fryktige mann Simon, som ventet på Israels trost, Profeten gjalt Je- susbarnet som han holdt i sine ar- mer.

Det varte lenge før enn apostlene forstod at denne trost og dette lys også gjalt bedningene. Men en dag så viste Gud det så klart for Peter så alle folk gjør forsøk til å se og bli som han ikke skulde kalle i et øyn så han ikke skulde kalle noe menneske vanhellet eller urent. Og Peter skjente i sannhet at Gud ikke gjør forsøk på folk: «Men blandt ethvert folkeslag tar han imot dem som frykter ham og gjør rettferdig.

Ham gir alle profetene det vid- nesbyrd, at hver den som tror på ham, får syndens forlatelse ved hans navn.» Når man omgås dette folk i sitt daglige liv, i deres byer, og ser hvor dan de tar røp iher og løser op i palmebløtt og lager det til en tynn suppe for så å smøre sig riktig godt inn over hele kroppen og ansktet med dette grisaktige stoffet. «Ja, da ser de alt annet en appetittige ut.

Men hvor stort at Jesus elsker dem, ikke fordi de sviner sig til på den måten, men fordi Guds ord og løfter står fast, at Jesus er ett lys til åpenbarelse for hedninger. «Og alle dem som tok imot ham, dem

og håpet å fatt, bygge der. Da vi følte oss forvisset om at Gud hadde tatt oss der, så blev det en stor skuffelse for oss når det bestemte — og benektende svar kom fra myndighetene. Da vår ansøking var utferdig i den form som sta- var utferdig — og derfor full lov- var fordrer — undret vi oss meget på hvad egentlig grunnen kunde være til en sådan bestemt nektelse.

Men en dag for ikke så lenge si- den fikk det sin løsning. Admini- stratoren var her i de innfødtes by og samtidig avia oss en visitt. Jeg og spurte ham angående den sak, og han svarte at staten nektet oss land på grunn av de opplysninger som var innkommet angående oss. Ja der fins tider hvor man blir og så overgitt at man blir helt mælløs. Vi hadde i verste fall tenkt at ka- tolikkene hadde forsøkt og hindre oss, da de var ganske sterke der — men fra noen ansætt kan fryk- tet vi ikke for noe ondt. Derfor kom denne meddelelse like uventet som om en bombe hadde falt med mæl- lem oss.

Ja, ja, vi vil dog si med sangeren: «Hvilende i Ham hver stund, hvilken sikker ankergrunn. Komme hvad som komme vil, evig hører jeg ham til.» Nei, nu er mitt brev blitt så alt- for langt så jeg må slutte. Vil benytte anledningen og få så alle våre venner en hjertelig takk for alle deres bønner og gaver. Gud velisigne ede alle efter sin store nådes rikdom. Vi taper ikke motet. Vi løfter våre sine op til Ham som har sagt: Gå! og se jeg er med eder alle dager.» Ja, Han er med. — Han er med hvilken trøst.

Lev så vel i Jesus. Ruth og Jens Glittenberg.

Lev så vel i Jesus. Ruth og Jens Glittenberg.

Våre tanker går ofte tilbake til Impashi, hvor vi var i 6 måneder, men bombe rammet et kinesisk ho- tell som var fullt av mennesker, mens en tredje ødela jernbanesta- sjonen. Mange mennesker blev be- gravd under ruinen. Luftangrepet varte i to timer, og de japanske flyene fikk stadig avløsning av nye fly. Omkring 600 hus blev ødelagt. — Befolkningen blev grepet av panikk og forsøkte å flykte ut av byen. Antallet av sårede og drepte an- slås til mellem 500 og 1200, og man er redd for at også endel franskmenn og hollendere som var ansatt ved Lunghafjernbanen er drept eller såret.

London, 20. mars. Reuters Barcelonakorrespondent telegraferer at man hittil har gravd frem av ruinen 1300 ofre for de siste bombardements på Barcelona. Ifølge en meddelelse fra det spanske pressebyrå var det 2000 sårede som følge av forrige døgns bombardementer. Kommentar overflødig.

Veldige skarer. I India er der så mange lands- byer at om Kristus hadde begynt å predike i Indias landsbyer den dagen han blev døpt og siden hadde fortsatt til nu med å besøke en landsby hver dag, vilde han en- nu ha 30 000 landsbyer igjen å besøke. (Efter The Missionary Review of the World, april 1929).

«Hvor langt på nått? Der meldes om vanskelige tider for den frivillige kristelige virk- somhet i Tyskland. Således får ikke KF.U.M. og Frelsesarmeen lov til å selge sine blad offentlig, og der må ikke foretas innsamlinger.

«Gode tidender. Om misjonen i India skriver dr. Palmær bl. a.: I Travoncore har 8000 ezhaava bedt om kristne læ- rere. I Hyderabad og Trichenop- oly har tusener appellert til misjo- nen om undervisning. I Central- India har mere enn 24 000 bhiler blitt døpt i 1937. Også fra andre kanter meldes om massebevigel- ser.

Troens visshet.

Men jeg, jeg vet min gjen- løser lever. (Job. 19, 25.)

Hvilke klare og sanne ord av Job uttalt midt i foraktens og prø- velsens tid. Hvor smertelig det måtte være da hans hustru fristet ham og sa: «Holder du ennu fast ved din ustraffelighet? Sig Gud færvell og dø!» Tenk den forakt han fikk utstå av sine nærmeste av dem han minst hadde ventet det fra. Men det står skrevet om ham: Under alt dette syndet Job ikke med sine leber.

«Men jeg, jeg vet at man gjen- løser lever.» Ja hvor underfullt dis- pøse ord lød for mitt indre på et mø- te for en tid siden. Herrens måte å opnebare sitt ord på er vidun- derlig. O hvor ufattelig rikt og her- lig en setting av skriften blir for oss når ånden tolker den. Når det- te ord blir sannhet for et menne- ske: Jeg vet min gjenløser lever. Da fylles hjertet med takk og mun- nen bryter ut i lovsang midt i det vi kjennet oss foraktet og ensom på jorden. Du som leser disse linjer og kanskje er en som føler at dine mest fortrolige venner ikke lenger kan følge dig fordi du sier ja til Jesu røst og begynner å gå ut på hans ord.

Jeg vil oppmuntre dig i prøvelsen med Jobs ord, at også din gjenløser lever. Måtte ingen av Guds folk glem- me dette at han lever, for det har stor betydning for oss ti det står skrevet i Hebreerbrevet 11. kap. 6

v. «for den som treder frem for Gud, må tro at han er til og at han lønner dem som søker ham.» Jeg tror at vi er gjenstand for Guds velbehag når vi oppmuntrer hver- andre og minner om at Jesus lever for å se til den, sier engelen: «Han er opstanden, se stedet hvor han lå.» og videre sier han: «Gå avsted ihast og sig til hans disiple at han er opstanden fra de døde.» Og kvinnene løp avsted med frykt og stor glede og fortalte disiplene det.

I denne tid vil nu lever i trengs det mer enn noensinne før at vi minnes disse ord, min gjenløser le- minnes disse ord, min gjenløser le- minnes disse ord, min gjenløser le- minnes disse ord, min gjenløser le- minnes disse ord, min gjenløser le- minnes disse ord, min gjenløser le-

«Men jeg, jeg vet at man gjen- løser lever.» Ja hvor underfullt dis- pøse ord lød for mitt indre på et mø- te for en tid siden. Herrens måte å opnebare sitt ord på er vidun- derlig. O hvor ufattelig rikt og her- lig en setting av skriften blir for oss når ånden tolker den. Når det- te ord blir sannhet for et menne- ske: Jeg vet min gjenløser lever. Da fylles hjertet med takk og mun- nen bryter ut i lovsang midt i det vi kjennet oss foraktet og ensom på jorden. Du som leser disse linjer og kanskje er en som føler at dine mest fortrolige venner ikke lenger kan følge dig fordi du sier ja til Jesu røst og begynner å gå ut på hans ord.

Jeg vil oppmuntre dig i prøvelsen med Jobs ord, at også din gjenløser lever. Måtte ingen av Guds folk glem- me dette at han lever, for det har stor betydning for oss ti det står skrevet i Hebreerbrevet 11. kap. 6

Hvad er evangelisering? I tidsskriftet «Watchman-Exa- miner» gis følgende definisjon av hvad der menes med «evangelise- ring»: Det er å vekke mennesker til å stanse innfor Kristi evangeli- um, å kalle menn og kvinner av alle ledd og alle stand til å besinne sig på at de står ansvarlige innfor Gud, å vek- ke redsel for det syndeliv som in- dividier, familier og naboer lever i, og for dets følger: død og dom, å fremstille frelsen ved Guds nåde levende og alle steder kalle folk til sinnsforandring, bekjennelse, om- vendelse og til overgivelse til Jesus Kristus.»

Redaktør er stortingsmann N. Lavik og sekretær Ballestad.

Fra China. Når dette skrives pågår et av de største slag hittil i krigen mellem Japan og China. Hvordan utfallet av dette blir, vet enda ingen. Såvidt vi vet, er ingen av de norske misjonærer drept, men mange har måttet reise fra sin stasjoner og har lidt meget, både fra soldater og røvere. Mange har mistet alt hvad de eide og misjons- stasjonene er ødelagt. Mange av misjonærene er nu i Peking.

Niemøller. Niemøller fikk 7 måneders fest- ningsarrest, som betraktes som utsonet ved varetektsarresten. — Imidlertid er han ikke blitt fri, men er anbragt i konsentrasjons- leiren i Sachshausen

10. ANNA JENSEN, Amalie Carlsen, v. ...
1. DAGMAR JACOBSEN, Sverre Beverfoss, v. ...
2. FRANK DEIMOND, Opposite Imperial Road, Bangalore, India.
10. HANS SVENDBERG, Hardy O. Mossberg, Halden.
ALPHILD HOLMEN, Skredderm. Olaf Schestedst. 3 A. Odø.
HILDA WERGBAAL, Jens Jarnes, Pinesgt. v. v. v.
B. OG GUNHILD FINSTAD, Fru Gudrun Berntsen, Telemark.
F I N D M A R K
DORTHEA KJELM, BORGES
OSKAR GAMST, Brovik, Østetnes, Balesfjord.
EMANDA ELLIVTBEN, Østetnes, Balesfjord.
DREAS MATHISEN, Y. l. Forstangerfjord.
K WANGBERG, gent Einar Johansen, Kjøstoss.
sjons-Røstens misjonærer Astrid Kløverud, m, Hurum; Thosrødsen.
K. Iversen.
Frk. Hansine Gjeottn: og på røst
Eidsvoll; Baker T.
Postekspedite- dsen og Joh. Hagmann K.
Sverige: J. O. Bolette Alfens, na Rygge, Nyne; Dagny Sjøe, rne J. Branson. Forstangerfjord g. ng. Kristian S. og på røst s Vennessland es Lunderik.
Bye hr. Sterkøe t Gundersen Christiansen. Charsten 21, III. andersen. Westgård sfjord og Henrik Wald Skov. Volden. Johans Fredrik Odø. Mgrove. Steve.

kjøkkenet og drept. Medisinhand- leren Tien likeså. De øvrige før nevnte omkom på andre steder på lignende måte. — En fjerdedel av byens befolkning eller 3000, stør- ste delen menn, led på en og sam- me dag en grusom død. Detaljene kan ikke nevnes. Det er lett å forstå at de overle- vende har vanskelig for å komme sig klar den skrekke som grep dem. A, for forferdelige lidelser! Man gripes av nøden så det går gjenn- nem marg og ben. Vold, plyndring og voldtekt markerer soldatene vel. Folket er prisgitt deres onde lyst. Nu som aldri før behøver China misjonens hjelp og støtte. Lignende redselsskildringer, til- dels enda tristere, kommer fra an- dre byer, skriver «Utsyn».

Fra Dagspressen klipper vi: Hankov, 15. februar. Mellom 400 og 500 kinesere skal være drept eller såret under et japansk luftangrep mot Cheng- chow. En bombe rammet et ameri- kansk baptistkapell, men ingen utlendinger kom til skade. En an-
Krigens forandelse. Civil-befolkningen i China, også de kristne, får føle krigens gru. Det er trist å lese det de forskjel- lige lands misjonærer skriver hjem om dette. En svensk misjonær i Helgese- forbundet forteller således i et brev at den lille forsamlingen i Tienchen har fått et hårdt slag. Fem medlemmer og to troende ik- ke døde blev myrdet efter at byen var falt. — «Vår prektige broder Jen flyktet inn i kapellet, forfulgt av sin fiende, og der han før så mange ganger hadde sittet og drukket inn livets ord, blev hans kropp såret av flere bajonettstikk. I evangelistens rum, dit han slep- te sig, endte siden en kule hans liv. Han døde med navnet Jesus på sin leper. Gamle Chang, blev slept ut av

predike i Indias landsbyer den dagen han blev døpt og siden hadde fortsatt til nu med å besøke en landsby hver dag, vilde han en- nu ha 30 000 landsbyer igjen å besøke. (Efter The Missionary Review of the World, april 1929).

Hvor langt på nått? Der meldes om vanskelige tider for den frivillige kristelige virk- somhet i Tyskland. Således får ikke KF.U.M. og Frelsesarmeen lov til å selge sine blad offentlig, og der må ikke foretas innsamlinger.

«Gode tidender. Om misjonen i India skriver dr. Palmær bl. a.: I Travoncore har 8000 ezhaava bedt om kristne læ- rere. I Hyderabad og Trichenop- oly har tusener appellert til misjo- nen om undervisning. I Central- India har mere enn 24 000 bhiler blitt døpt i 1937. Også fra andre kanter meldes om massebevigel- ser.

Kristelige blade jubilerer. «For Fattig og Rik» er i år 90 år. Bladet er som kjent organ for landsindremisjonen og redigeres av

MISJONS RØSTEN

Pritt, uavhengig organ i Misjonsnæstetjeneste.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Utkommer hver 1. og 15 i måneden. Redaktør: G. Iversen. Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse:

«Misjons-Røsten», Sarpsborg.
Abonnementpris er: 1 årsavgift 20 øre kr. 2.00 for halvåret og kr. 4.00 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adresseforandringer, skriftlig opplysning og betalinger skjer til ovenstående adresse.

Se her!

Vi må sende minnelse om skyldig kontingent i brev nu og det blir både dyrt og tungvint. Spar oss for usøyd arbeid og portoutlegg ved å sende beløpet. Helst snarest mulig.

Vi har sendt regning til endel som skylder for lengere tid og flere vil få sig tilsendt regning senere. Hvis de ikke nu betaler må bladet stanses. Men husk: Det er gjeld som må betales.

Husk kontingenten!

Har du anbefalt Misjons-Røsten for dine venner?

Skaff oss en ny abonnent. Der-ved gjør du misjonssaken en tjeneste.

Angående annonse.

F. H. Nesodhøgda må oppgi adresse til red.

Paskehilsen.

Plaidelforlaget, Oslo har allerede ferdig årets påskehefte.

Det er meget vakkert og godt innhold. Prisen er 60 øre.

Hjem til Herren

Natt til lørdag den 5. mars behaget det Herren å hente gamle henrik Johnsen, Eydehavn, hjem til sig. Han blev nesten 80 år gammel. Han har gått ut og inn blandt vennene i den frie forsamling i Ebenezers i mange år, og var en av dens mest frofaste støtter. — Henrik Johnsen var far til en av de for tiden ledende brødre i Ebenezers, John Henriksen.

Begravelsen foregikk fra Salterød kapell lørdag den 12. mars under meget stor deltagelse. Han forstod vår gamle broder hadde vært en avholdt mann både av tidligere arbeidskamerater og de kristne på stedet. At det var helstans på Eydehavn fabrikker en time under begravelsen, taler jo også sitt eget språk.

Efter begravelsen samedes vi på Ebenezers til minnesteft. Og der blev mange gode ord sagt om vår broder, som var vandret bort. At han var en god mann kunde man både forstå og merke; det kjentes ut som hele himlen var nær ved denne begravelse og minnesteft. — En velsignet fred fra Gud hvilte over det hele.

Så er det da blitt en mindre i rekkene her, men en mere har slettet. Lykkelig kan den være som er vel i havn. Fred over vår broders minne!

Ruben Dammen.

50 år.

Tirsdag den 19. april fyller br. Edevart Mathisen i forsamlingen vår 50 år.

Br. Mathisen blev frelst under vekkelsen her for 10 år siden. Da toen kan jeg ikke minnes, men tror det var i februar. Broderen har altså to merkedager i dette år.

Da bestemmelsen blev tatt om å bygge et misjonshus her, blev han valgt som kasserer for byggehans valg som kasserer for byggehans foretagendet. Et hvert som han ennå innehar og utfører med den største dyktighet, til alles tilfredshet. Han er også eldste i menigheten vår.

Når jeg tenker på br. Mathisen, så kommer Jesu ord om Natanael for mig: «En Israelit i hvem det ikke er svik.

Vår bror eier en gave som ikke er alle forundt. Rølg og behersket, kan han møte alle situasjoner. Og det gjør at han gjerne blir hørt, når han har noe han skal ha sagt.

Han er også ganske meget benyttet i forskjellige kommunale tillitshverv. Så også utenom menigheten har han stor tillit.

Må Herren signe vår bror fortsatt. Gud vil gi, at det også i dage som ligger foran, må bli oss forundt å omgås i samme broderlige og fortlørlige forhold.

Henrik Eilertsen.

Gud til ære ved OSS

2. Kor. 1, 20.

Apostelen skriver her at Gud skal æres derved at Guds løfter får sin opfyllelse.

Altså Guds løfter skal virkelig gjøres i vårt levnet.

Torsdag den 24. mars hadde vår kjære bror silperimester Reiersen i Sande sin 60-års dag.

Detlef Christoffersen tilbød så Julius Sørensen og undertegnede å få bile der ut for å gratulere jubilianten. Hva vid med glede mottok. Det blev for oss en velsignet opplevelse.

Hjemmet var festlig. Mange blomster, presanger og telegrammer viste at vår broder var avholdt.

På ettermiddagen innfant mange sig for personlig å gratulere. Bl. a. hans sjefs bror og sønn. De kom for på firmaets vegne å gratulere. En av dem holdt så en anslående tale for 60 åringen og sa bl. a.: Herr Reiersen har vært en av de få silperimestre som har kunnet fylle den vanskelige stilling. Når Reiersen innvendte: Jeg har nok kommet til kort, svarte sjefens sønn: De har aldri kommet til kort, silperimester. — Fra firmaet blev der så overrakt en gave til flere hundre kroners verdi.

Br. Christoffersen gratulerte og uttalte vår glede over at vår bror hadde fått leve, så Herrens navn var blitt æret ved hans ferd.

Såvel arbeidsgivernes som arbeidernes aviser i distriktet hadde anerkjennende artikler med gratulasjoner.

Når vi reiste til Drammen igjen priste vi Gud for vår bror. Se Gal. 1, 22—23. Jeg blev minnet om det vers som jeg har satt over disse linjer. Gud til ære ved oss.

Hvor ofte blir det ikke sagt og det med rette, at vi kristne er stor-

talende i vidnesbyrdet, men evner lite å ære Gud i vår daglige gjøring. Det er derfor så oplytende nåde til gjennom mange år i en vanskelig stilling og leve et kristent liv.

Derved blir Kristi brev kjent og lest av alle mennesker.

Vi takker fru Reiersen og Reiersen for den festlige og velsignende stand vi fikk delta i og ønsker Guds fred over kommende dage.

Broderligst

Michael Kristiansen.

Hilsen fra Alb. M. Christiansen

(Et lite utdrag av et privatbrev til redaktøren.)

Jeg lærer mere og mere å stå med min Gud. Hver dag er vanskelighetene store her, men jeg sier det til Jesus, som er prøvet i likhet med oss og forstår mig — og uten forbehold gir mig både sin hjelp og sympati.

Jeg har også i den senere tid sett hvordan alt jennes ut. Bare nu vekstsliden kunde komme iblandt oss så de troende kunde få øinen og for at det er enten det ene eller det andre. Intet kompromis mellom hedenskap og kristendom.

Men vanskelighetene er store for de sorte som har trodd at alle hvite er kristne og derfor har de ment at deres ugudelighet og ryggesløshet har vært riktig.

Det var en herlig begynnelse nede i Batakata for et par år siden, hos broder Aron Anderson. Jeg var der i 3 uker og vi kjempet og bad sammen. Det så merket ut; men pris skjelv! Seieren kom.

Mennesker som hadde vært kristne i mange år — også evangelister og lærere — kom og beklente at de hadde levet i synd og gamle hedenske trolddomskunster hele sitt kristenliv. Nu kom de med sine fetisher og amuleter og de blev senket i Kasalflodens dyp.

Det er fremdeles kraft i Jesu Kristi evangelium, men intet må stikkes under stolen. Alt må frem i lyset. Det er først når vi vandrer i lyset, likesom *Han er i lyset* at vi har samfund med hverandre og det hellige Jesu blod rensar oss fra all synd.

Nu har jeg 16 unge menn i særlig undervisning. Jeg har skoleundervisning for alle som vil komme, men denne klasse har jeg sagt er bare for dem som gir avkall på alt for å følge Jesus hele veien. Jeg eksaminerte dem grundig da vi begynte. Be meget for disse 16! Det er mitt håp at Herren vil ta dem ut til levende vidner for sig, allesammen.

Vi holder nu på å bygge forsamlingshus. Det går smått, men det går nok så bra. Om vi kunde få bølgeplater på taket av huset og cementgulv vilde det være bra, men det vil koste meget. Vi forteller imidlertid alt til Jesus og så gjør vi så godt vi kan med alt det han sender oss gjennom.

Hjertelig hilsen fra din bror
Alb. M. Christiansen.

Frank Mangs har den siste vinter hatt et stort arbeidspress, særlig med spesielle møter i Sverige. For å få en nødvendig hvile skal han ivær foreta en reise til Palestina.

En reit utrustet søndagsskolearbeider og hans oppgave

Kort utdrag av innlednings-talen som blev holdt av Steffen Trøber på søndagsskolestevnet i Grimstad den 20. mars.

Det er en glede igjen å samles til et slikt stort som idag, da vi vet det er en stor sak vi samles om. De er en stor sak vi samles om. De stenvner vi har hatt tidligere sette utvillig dype merker efter sig. Og når vi dro fra stevnet på Ski fjor, så var det antent en hellig iver i vår sjel efter å utrette mer i denne store gjerning Gud har kalt oss til. Oppgavene er mange, men midlene og kraftene er få. Derfor vil Herrens føre oss sammen til et slikt stevne som idag, for at vi mer kan komme hverandre til hjelp.

Vi aner kanskje ikke at søndagsskolesaken er en meget stor sak. I skolesaken er en statistik viser det sig at følge en statistikk viser det sig at det er 35 millioner barn som går på søndagsskole i hele verden. Bare i Europa finnes det 9 millioner. Og all undervisning til disse millioner av barn utføres for det meste helt frivillig av leg og lærer.

Mange mener det ikke er så nøie med hvem man bruker til barnearbeidet. Men det vil snart vise sig. Man forstår straks at det beste er ikke godt nok til dette arbeide. En personlig kristen må den være som skal være lærer i søndagsskolen. Han må kunne lede andre til samme erfaring. Og som sitt mål må han ha det for øie at de skal bli frelst. Han må være besjelet av den tanke.

Spørsmålet er så:
Bør en søndagsskolearbeider være særskilt utrustet?

Hvad det gjelder gode evner og begavelser, så er ikke det hovedtingen for å være en godt utrustet søndagsskolearbeider.

Mange intelligente og velutdannede predikanter har ikke det minste innflytelse i barnearbeidet og kan derfor ikke nå deres hjerter eller vinne deres tillid. Forkynnelsen går over hodene på de små. Det er noe annet som må til: Vi må gå ned på samme trinn som dem. Bibelens sannheter blir ikke forringet om vi bærer dem frem på en barnslig måte. Nei, det er nettopp det som bringer utbytte for dem.

For å kunne bli den rette lærer for sin klasse, må han først vinne noen skolelærermine. Det blir de fort kjed av... Men du må være like hyggelig og forekommen på gaten og hvor du treffer gutten eller piken, som du er i søndagsskolen. De må forstå du er glad i dem og har omsorg for dem. Endel barn er kanskje vanskelig å ha med å gjøre. Men man må behandle dem efter deres gemytt.

Noen må refses, noen må behandles kjærlig.

Guttene i klassen må forstå du mener det du sier. Du må bli som en omsorgsfull far for dem. Det vilde jo være leit om de skulde få det inntrykk av sin lærer at han var likegyldig overfor dem, så når søndagsskoletimen kom at det blev bare en opramsning av skriftsteder og en nødvendig tekstgjennemgåelse. Og så var søndagsskoletimen slutt. Barna vilde på den måte kjele i søndagsskolen. Det må ligge liv og kjærlighet bak ordene, da finner de også grobunn. Forstår barna det ligger likegyldighet

beidet, og de ser læreren bak skulder og ser læreren bak skulder tapes straks interessen hos de barn.

Man kan ikke si hvad man oppvakte skolebarn nu for tiden, har skarpe ører og gode kunnskaper. Er du ikke omtenkfull kan du lett bli satt i stikken. Du hadde leksen om den blinde engang. — Folket spurte Hvem har syndet, han eller foreldrer dersom han er født blind. — Nu var det en gutt i klassen som spurte: Assen kunde han ha vært født på svare på det i farten, for hadde ikke tenkt så nøie på det. Men måtte gi ham det beskjede folket kom til Jesus med et godt og ufornuftig spørsmål.

Mange slike eksempler kunde frem fra vårt arbeide blandt barna. Her forstår vi at det er en nødvendig for en søndagsskolearbeider å være kjent i sin bibel. De me med andre ord kunne andre og lede andre. Den unge motets fikk også det oppdrag Paulus: «Så du er istand til å lede andre.»

En har sagt at verden behøver menn. Tankens, handlingens åndens menn. Menn som er på ke, ærlige, opriktige av innmæ hjerte. Ja, disse trenges ikke i vårt arbeide med barna. Som av de særlige ting en søndagsskolearbeider må være utrustet med, er å gå til tålmodighet. Det fordes i forkrekk, likeledes troskap.

Din oppgave som søndagsskolearbeider.

Man må være bevisst sin tjeneste når det gjelder menighetstilværet, ikke minst sin plass som lærer til barna. Mange forstår det ikke og har ikke satt sig noe mål i den ne tjeneste, de mener det er en sak. Men den som kan vinne barnesjelen for Herren, og føre den frem til bevisst liv i Gud, får så kerlig en stor lønn. Tenk hvad du spares for.

Det er nettopp dette du må ha sikte. Det er ikke den tørre teori, men det er den omsorg du utøver den kjærlighet og bønn du har for dem, som bringer resultat. De klassen du har må være inneatt i dine bønnen sent og tidlig den oppgave du har blir å vinne den for Jesus.

Utså den edle sed.

En misjonær i India hadde en dag preket med kraft på torvet den by hvor han hadde sitt virkefelt. Han skulde just gå ut av byen, da en hedning spottende bemerket: «Hvor mange kristne har du laget idag?» Misjonæren pekte på den foran ham liggende mann og sa: «Hvad vilde der imorgen være på denne mark hvis vi ikke sådde korn på den?» «Ingen ting», svarte mannen. «Hvad vilde det bli den følgende dag?» «Ingen ting», svarte mannen atter. «Hvad vilde der bli om en ukens tid?» «Ingen ting», svarte mannen. «Nu vel», vedble misjonæren, «Jeg har idag utsådd den edle sed, og den skal komme op i sin tid.»

Det vil være til stor hjelp for alle evangeliets såmenn vel å betone disse forhold. Den edle sed vil alltid bære frukt.

SPREDTE FELTER

Fra feltet i Troms.

Mandag den 21. februar tok jeg en liten tur.

Reiste med lastebil til Tromsø, da jeg ikke ville vente til neste dag, da jeg ikke ville være bra. Lognet kalbaten som nemlig ikke, kunne være og storm.

Men turen med lastebilen blev også ganske interessant. Den vognen jeg satt i hadde nemlig mange anskaffede og blev slept av en anskaffede. Knappt hadde vi begynt på veien, før det satte inn med en kraftig snestorm.

Reti ofte måtte vi ut å sknye på et sted blev vi allikevel ikke. Et sted blev vi allikevel i spørsmål.

Turen gjøres ellers på to timer. Vi brukte 8.

Kl. 21.30 banket jeg på hos br. Wangberg i Tromsødal. Der er også man alltid velkommen, så også denne gang. Et par dage senere kom også br. Ledang Pedersen. Vi stanset da der uken ut. Herren gav oss gode og velsignede møter.

Natt til mandag den 28 dro vi da fra Tromsø til Gibstad.

Gikk derfra ca. ti kilometer lenger sør. Br. Ledang tok inn på Lanes, underteget på Skognes.

Vi har hatt møter hver dag, og Gud har rikt velsignet oss.

Torsdag hadde vi brødsbryste kl. 11. Herren gav oss en underfull stund. Det var meningen efter møtet å ta over sundet til Bjørvelnes.

Å gå fjellet til Rossfjord. Men løstret var så fryktelig at det lot seg ikke gjøre.

Sjelden har man oplevet en vinter som denne. 45 mann, har satt livet til utenfor kysten heroppe i vinterens løp. Stakkels de hjem som mister sine forsørgere.

Jo det er sant; her er et folk i kamp for livet uavtaltelig.

Fredag kom vi oss over til Bjørvelnes, og gikk fjellet til Rossfjord. Hadde møte der lørdag og søndag.

Fra Rossfjord tok jeg hjem. Br. Ledang vilde fortsette denne måne ut. Jeg tenker mig til Finnmark en av de første dage.

Vennlig hilsen
Henrik Ellertsen.

at det var nettop påkrevet og minne hverandre om denne viktige sak Misjonær Bernhardt Nilssen og evangelist E. Falk detok også i samtalen.

Mellem møtene holdtes fellesmøtter for de deltagende og det var som en fest hele stevnet. Det gode vortskap på hotellet gjorde sikkert sitt til at alt blev så festlig og trivialt under stevnet.

Arrangementene som kom litt hurtig på, gjorde uten tvil sin gjerning og vennene fra de forskjellige steder dro hjem med nytt mot i arbeidet.

Må Herren fortsatt velsigne hver trofast søndagsskolearbeider i sin gjerning og lønnen vil sikkerlig ikke utebli.

S. T.

På farten.

Søndag 13. mars var jeg på møte i Vidnesalen, Skiptvet. Møte holdtes på Svartidal. Det er en stor vekkelse blant indremisjonen der på stedet nu. På noen uker har over 100 stykker bød sig og bedt om forbønn. De mente det var 130 om forbønn. Som hadde bekjent at de ønsket å bli frelst. Det er jo herlig.

Da indremisjonens menn hadde møte i bedehuset, like i nærheten av de frie venners lokale, tok de frie venner sitt møte på Svartidal. Det kom en del venner fra Varteig og vi var da noen stykker samlet.

Br. Arne Vold som er musikleder i Møllergt. 38. Oslo hadde en liten vinterferie og den tilbragte han der i Skiptvet. Han skulde delta i flere møter der i uken.

Br. Vold, undertegete og flere deltok med vidnesbyrd.

Søndag 20. var jeg hjemme og deltok i møte på «Misjonshuset.»

Fra Sarpsborg.

På Misjonshuset har det i den senere tid vært besøk av flere predikende brødre. Søndag den 13.

H. G.

mars var det besøk av brødrene Simen og Erik Erikson fra Fredrikstad. Brødrene frembar et alvorlig budskap fra Herren. Mattevoldig budskap å være på budskalt Guds folk ta vare på Herren og pene oss kommer fra Herren og er innrettet sig deretter, leve i erkjennelse av ordet. Søndag efter talte vår broder Gustav Iversen og jeg tror det var flere som glede det sig til å få høre ham. Broderren talte om å leve et seirende liv. Ja, det var isannhet godt å høre brødrene, og måtte vi mere takke Gud for hver og en som er villig til å stille sig til rådighet for Herren i denne vanskelige og kritiske tid.

Alt Guds folk, bed mere for de predikende brødre, som virkelig Herren har tatt ut til å forkynde evangeliet!

Tirsdag den 22. mars var flere av vennene fra Misjonshuset samlet hos broder Anders Holm til et misjonsmøte som vi også fikk kjenne Guds nærhet.

Noen av musikkvennene var også tilstede og spilte og sang til Guds ære.

Broder Gustav Iversen var også i liden og frembar et godt budskap fra Herren som var verd å legge på hjertene.

Søster Holm sørget for den legemlige føde, som smakte godt. Etterpå fikk vi høre flere vidnesbyrd og sang.

Det var riktigt godt og troesstyrkende å høre gamle søstre og brødre fortelle om Guds underebære nåde mot dem gjennom mange år, og hvor de gledet sig til det rum som Jesus har gått bort for å berede.

Ja det er godt å få samles, som det står i en sang:

Hvor deilig det er å møtes, når ene man vandrer frem. En broder- og søsterskare på velen til himmelen.

H. G.

Hilsen fra Göteborg.

Får herved sende en hilsen fra oss her i Göteborg. Gud er så inderlig god mot oss, han har bedervart oss og hjulpet oss inn til den stund, så at vi kan få samles i fred og ro for å prise hans navn.

Han gav oss Jesus, sin elskede sønn og han er vår fred.

Han er vår fred, han som gjorde fred og nedrev gjerdets skillevegg og tok bort fiendskapet, så vi kan fa synges:

Frigjort jeg er, men ei med sølv. Igjenløst, men ei med gull. O, hvilken pris med det dyre blodet, han utallett all min skyld.

Ja, vi har så meget å takke ham for. Tenk, at vi er frelst i en slik tid som det nu er. Verden ser ut som den er i fullstendig oppløsning, men Jesus har sagt at vi kan løfte våre hoder op, for da er vår forvarende hoder op, for da er vår løsning nær. Ære være hans navn!

Ja, det er godt å ha dette salige håp, som han selv har nedlagt i våre hjarter. Ære skjæ hans navn!

Han kommer snart, vår Jesus kjær.

J. O. Strøm.

Noen uttalelser om «Misjons-Røsten».

Sender hermed 3 dollar som betaling for bladet. Vi liker bladet godt. Må Guds velsignelse fortsette hvile over bladet og dets sekreters.

Hjertelig hilsen
Elizabeth N. Y., U. S. A. 28. januar 1938.

N. E. V.

Sender kontingenten for 1937 og 1938 kr. 8.00.

Ønsker Guds rike velsignelse over arbeidet. Er meget glad for «Misjons-Røsten», som alltid bringer velsignelse med sig.

Vennlig hilsen
A. T.
Kristiansand S.

En av våre venner som solgte

Vinterhette for oss skriver bladet.

Jeg solgte 80 hefter på en strekning av 77 kilometer. Men prisen burde stå på dem. Det hente de bød mig 25 øre stykket for heftene.

En annen skriver:

Nåde og fred være med dere som arbeider for Jesus. Det er stort å være med å virke for Herren den tid som er igjen. Snart er tiden forbi. Snart kaller Jesus sine hjem fra markene.

Har lyst til å sende dere noen ord. Med hensyn til bladsalget så går det bra.

Det gikk bra med juleheftene. Alle likte de det og om det var litt dyrere i år, gikk det bra allikevel. Billedene likte de bra. Rett som det er får jeg litt omprunting av en og annen. En dag sa en: «Det er godt at her er god lesning å få. Vi har nok av dårlig lesestoff.» sa hun.

Nettopp nu er en Gudsfornekter blitt frelst her. Mange av Guds barn er blitt fornyet i sin ånd. Ja, Gud skal sprengre bomber av jern og murer av kobber. Halleluja! Det går fremad gjennom alt. Pris skjæ Gud!

Sender nu pengene for bladene og dere må huske mig i deres bønner. Gud gir styrke for dagen. All ære til ham.

Dere hilses med Salm. 46.
Bolette Aalsten.

Tacoma 5. mars 1938.

Sender nu penger for «Misjons-Røsten» for året 1938. Jeg skulde ha sendt før, men det har ikke blitt alvor av det før, så jeg må be om tilgivelse for min forsmælse.

Sender beløpet i dollar og tenker det blir nok. Hvis ikke så la mig få det å vite.

Jeg har megen glede av bladet. Det er meget godt som både oppbygger og velsigner. Må Gud velsigne bladet fremdeles og dere som arbeider med det, for Jesu navns skyld.

D. B.
Tacoma, Wash. U.S.A.

misjonær Lundh, som siden reiste til China, til Holmsbu og han ordnet slik at en annen svensk predikant (den så godt kjente vekkelsespredikant Normann) kom dit. Det blev da en stor vekkelse. De hadde sine møter i husene og leiet også av og til noen rum hvor de hadde sine møter.

1887 og 1888 virket Anders Johnsen fra Halden og Edv. Nilssen en tid. Det var meget folk på møtene og noen blev frelste også den tid. Anders Johnsen døde på søstre ute ved Rødtangen midt på vinteren og lods Andersen som da bare var en 15 års gutt, stod og skjv vekk laflakene så de kunde komme ut i vannet.

Br. Axel Wold og flere brødre fra Moss virket også endel oppgjennem årene.

Rein Seehus virket der til velsignelse et par år før «spanske-syken» herjet vårt land. Mange kom med ved hans virke og står med den dag idag. Noen av disse som kom med blev også offerer for den farlige syken og fikk flytte herfra for å være med Kristus. Det var godt for dem at de tok mot frelsen, så de var rede når oppbruddets time kom.

Foruten de nevnte brødre har en masse predikanter besøkt stedet. Å nevne alle disse er umulig.

Det hadde sine vanskeligheter å samles i husene og vennene blev da enige om å bygge bedehus. De samlet sammen et lite fond og fikk visstnok betalt tomten og undermuren med de midlene de hadde samlet, resten lånte de i banken og gjelden er for lenge siden betalt. De har nu ingen gjeld på bedehuset. Axel Vold og Normann var med på innvielsesfesten som holdtes nyttårsdag 1893. Nyttårsdag 1938 kunde de feire 45 års jubileum.

Søndagsskolearbeidet blev optatt tidlig. Det var i 1876 at pastor Bernt Jørgensen fikk arbeidet med søndagsskolen igang og str. Lovise Gundersen har vært med omtrent hele tiden og fikk diplom for 50 års arbejde i søndagsskolen for et års tid siden. Det er Lovise Gundersen og Kristian Larsen som nu arbeider blant barna.

Julius Larsen var forsamlings forstander i mange år. Han

sene og noen ganger fikk de også låne et lokale som tilhørte Engene Sprengstoff-fabrikk. Flere blev døpt og da det også blev tungetale blandt dem, nektet fabrikkens dem å få lokalet til møter. De samedes da en tid til møter under et stort granne i skogen, men da dette ikke var godt å holde på med fikk de kjøpt en tomt og begynte å bygge lokale. De ga 200 kroner for tomten og hele kassabeholdningen de eiet var 120 kroner. Det var bare arbeidsfolk og småkårsfolk alle sammen som var med og ikke var det mange av dem heller, (visstnok 14—15 stykker), så det var jo et troesskritt.

Noen ga 100 kroner, noen 50 kroner og noen mindre, og resten som behøvdes lånte de i bank. De arbeidet fritt og hjalp til alt de kunde og den 10. september 1909 kunde de ha innvielse av sitt nye bedehus.

Gjelden var da kr. 3 000.00 og den blev betalt helt i løpet av 6—7 år, uten at de fikk en eneste øre av utenforstående eller andre forsamlinger.

Bedehuset er oppussat siden og de har innrettet leilighet på et værelse og kjøkken i første etasje og to rum og alkove i annen etasje. Bedehuset har sitteplasser til ca. 200 mennesker.

Det har vært flere vekkelse oppgjennem årene. I 1921 brøt det ut en dypgående vekkelse. Folk var påvirket både på møtene, i arbeidet og i hjemmene. Mange blev frelst i den tid.

I nesten alle vekkelse må man regne med frafall, men de som kom med i den tid står vistnok ved, alle som er ilive og noen har fått gå hjem til Herren.

Søster Ester Frandsen fra Halden og Hett Møller virket som predikanter i den tid.

I 1927 og 1928 var det også en stor vekkelse. Mange blev frelst og flere døpt. En gang blev 38 stykker døpt i sjøen og en annen gang var det ca. 20 stykker som blev døpt.

Flere fallt dessverre fra igjen efter denne vekkelse, så resultatet blev ikke så godt som i vekkelsen 1921, prosentvis sett ifhvertfall. Det var predikant Thv. Johansen som særlig virket der da.

Et meget vellykket stevne for søndagsskolearbeidere.

Søndag den 20. mars holdtes et meget vellykket stevne for søndags skolearbeidere og interesserte på hotell «Drottningborg», Grimstad.

Dete var forholdsvis god deltagelse på tross av den korte varsel. Og det var riktigt morsomt å hilse på venner fra Arendal, Grimstad, Fevik, Eydehamn og Kristiansand var møtt fram med en hel buss av interesserte arbeidere. Likeledes var der noen også helt fra Venesla, Spangreid, Mandal og flere steder.

Dete var riktigt godt å se den store interesse som vistes under møtene, som holdtes kl. 10.30, 2.30 og 5. Og det var en lyst å høre de mange gode innlegg i samtalen, le var både innspirende og tankevekkende. En mengde av vennene deltok i samtalen.

Innledningstalen som blev holdt undertegete, finnes gjengitt netts i bladet. Det meget allige emne, blev belyst fra forskjellige sider og man var enige om

Misjonsbeløp

Kvittering.

Da jeg i februar mottok et bankobrev med innhold kr. 50 fra en anonym giver i Fredrikstad, ønsker jeg herved å si givener min hjerteligste takk.

Jeg er som vanlig på reise med evangeliet for tiden på et sted like ved Nordkapp. Pengene vil bli benyttet til reisepenger. Herren lønne igjen etter sin rikdom.

Kjær hilsen

Oskar Gamst.

Skarsvåg den 8—3—1938.

Innkommet til misjonen ved Misjons-Røsten:

Til den fattige familien i Nord-Norge:

Fra Sætre kr. 50.00
En glad giver Nænes 5.00

Tilsammen kr. 55.00

Til Christofa Brundtland, China En søster kr. 5.00

Til fondet for nye Kongomisjonærer:

Anne Elkro, Gol kr. 10.00

Til misjonen: E. Holmgren, Sverige kr. 10.00

Hjertelig takk!

G. Iversen.

Til Berger N. Johnsen, Argentina.

K. J. Bergen ved H. Gjertsen kr. 10.00

Simon Skouge, Berge 20.00

Olaf K. Olsen, Langesund 10.00

Holmsbu kvinneforening ved Signe Iversen 110.00

A. Johnsen, Hamar 10.00

Menigheten i Rossfjord ved S. Eriksen 17.00

S. K. L. (bokstavene var nesten utvisket poststempel Lillesand) 30.00

Anne Elkro, Gol 10.00
Menigheten i Rossfjord ved S. Eriksen 10.00
Fra Sætre 5.00
Tilsammen kr. 232.00

Dette er hvad der er innkommet til 15. mars lår. Det er vistnok også kommet inn noe til den forrige kasserer, men det vilde være meget bra om vi kunde få inn mere neste kvartal. Det trenges midler til å drive misjonsarbeide og tiden er heretter kort.
På broder Johnsens vegne: Hjertelig takk!

MERK: Regnskapet er avsluttet 15. mars. Hvis noen har sendt inn midler etter den tid vil de finne kvittering for disse neste gang.

Til Berger N. Johnsens forrige kasserer er innkommet:
Fra venner på Vatnarheia v/ O. Stormyr kr. 50.00
Menigheten i Rossfjord v/ Søren Eriksen « 14.00
Venner på Herføl og Søndre Sands v/ Helene Andresen, Gravningsund « 73.21
O. Knutsen, Mosby « 20.00
Harry Adolfsen, Frastad v/ Weihaven, Oslo « 10.00
kr. 167.21

Beløpet er tilsendt br. Johnsen av H. H. Sønstebs. G. Iversen.

Når du kommer helt inn i Guds vilje, da er du frelst — ikke blott fra din synd, men du er frelst fra mennesket, frelst fra dig selv — frelst fra ditt eget verk og din fremgang. Allting samler sig i et eneste fulkomment og forunderlig brennpunkt: Jesus alene!
M a n g s.

Stevne avholdes

skjærtorsdag og langfredag i Betanias, Spangereid.
Flere evangelister deltar. Alle hjertelig velkommen.
Spangereid den 22—3—1938.
For vennene
Jørgen Lunde

Påskestevne.

Kristi menighet, Fredrikstad, avholder stevne i påsken. Fra og med skjærtorsdag til og med 2. påskedag. Servering av smørbrød på lokalet 1. og 2. påskedag. Alle innbys hjertelig.
For menigheten
Lyder Engh.

Konferanse

avholdes på Logen Moss 1., 2. og 3. pinsedag med velkomstmøte lørdag aften kl. 8, hvortil særlig innbys predikanter og eldstebørdre. Forsvrig er enhver hjertelig velkommen.
Emner for møtene vil senere bli bekjentgjort.
De der ønsker å delta bedes forberges skyld i god tid å melde sig til undertegnede.
På forsamlings vegne
Joh. Martinsen. Jul. O. Lind.

Hvilehjemmet, Fredly

Apent hele året. Sted for troende venner. Møttar på sykekassen. Tlf. Vestre Gran no. 9 I.
Evangl. Ruth Hansen, Vestre Gran, Hadeland.

Troende venner!

Besøk BANK-KAFÉEN (Trygve Gabrielsen)
Ploens gt. 2 b II, ved Youngstorvet, Oslo.
God middag.
Kaffe og smørbrød.

Der er dem som strør ut og får ennu mer, og det er dem som holder tilbake mer enn rett er, og det blir dog kun fattigdom. Ordspr. 11, 24.

India.

ANNA JENSEN: Amalie Carlsen, V. Forpostveien 19, Drammen.
DAGMAR JACOBSEN: Sverre Severinsen, Smittveien 19, Drammen.
FRANCK DESMOND: Oppside Imperial Bank, Road, Bangalore, India.
HANS SVENDBERG: Hardy O. Mossberg, Kresten, Halden.
ALPHILD HOLMEN: Skredderm. Olaf Andersen, Schestedgt. 3 a, Oslo.
HILDA WERGEDAL: Jens Jarnes, Passerbak p. a. v. r.
B. og GUNHILD FINSTRØM: Fru Gudrun Bernsten, Kresten, Telemark.

Finnmark.

DOROTHEA KLEM, BØRSELV: Toru Finerud, Danvik, Drammen.
OSKAR GAMST, Breivikbota.
HENRIK EILERTSEN, «Bøta», steinnes, Balsfjord.
DEMANDA EILERTSEN, Brørdre.
ANDREAS MATHISEN, v. Jahn.
KRISTIAN SKIPPERUD, Kistrand, Porsangerfjord.
ENOK WANGBERG: Agent Einar Johansen, Klosterv. Moss.

«Misjons»Røsten»s kommisjonærer

Askim: Astrid Kleveland, Høy.
Aasheim, Hurum: Thorfeldt Amundsen.
Arendal: K. Iversen.
Bergen: Frk. Hansine Gjertsen.
Breivikbota: og på reiser: Gamst.
Dal st., Eidsvoll: Baker T. J. sen.
Drammen: Postekspediter E. Gulbrandsen og Johs. Ihlén.
Fredrikstad: Hagmann Kristian sen.
Goteborg, Sverige: J. O. Strøm.
Haugesund: Bolette Alfsten.
Hobøl: Hanna Rygge, Nygylt.
Holmestrand: Dagny Sjuve.
Jevnaker: Arne J. Brorson.
Kistrand, Porsangerfjord og reiser: evang. Kristian S. perud.
Kristiansand S. og på reiser: Evang. Hans Vennesland.
Mandal: Tonnes Lundevik, S. vang.
Moss: Kristian Bye.
Mosterhamn: Chr. Storksen.
Mjøndalen: Arnt Gundersen.
Oslo: Karoline Christiansen, S. heimsgt. 2., Charsten Elberg, Konowsgt. 21, III.
Rygge: Johan Gundersen.
Sarpsborg: Hans Westgård.
Storsteinnes, Balsfjord og reiser: Evang. Henrik E. sen.
Saltnes, Råde: Harald Skovly.
Svelvik: Ragnvald Volden.
Slemmestad: Joh. O. Johnsen.
Sætre, Hurum: Ella Fredriksen.
Tofte, Hurum: M. Roås.
Tjøme: P. Johansen, Mågerøy.
Volda, Sunnmør: M. Støve.
V. Gran og på reiser: Evang. Helmer Moger.

Siden har det ikke vært noen særlig vekkelse, men en og annen er kommet med opigjennem tiden.

Det er bare en forsamling på stedet og de er spart for den sorg og lidelse som en splittelse fører med sig. Mange predikanter har i årenes løp besøkt dem.

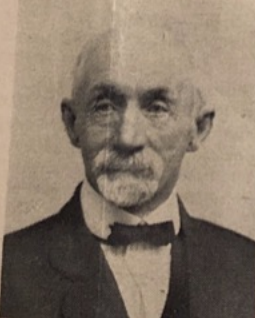
De arbeider for misjonær Desmond i India og har trofast holdt på med dette siden de reiste ut. Nord-Norges misjon er også tilgodesatt. De støtter brørdrene Oskar Gamst, Henrik Ellertsen og Kristian Skipperud.

Søndagsskolearbeidet blev optatt 1909. Det var Aksel Abrahamsen og Emil Thorklidsen som begynte med søndagsskolearbeidet. Det minste antall de har hatt er 30 barn og det høyeste 90 barn. Abrahamsen fortsetter fremdeles med søndagsskolen.

De har ikke innskrivning. Som sangbok brukes «Schibboleth». Første forstander var: Hjalmar Olsen Sørli. Forstander nu er Aksel Abrahamsen, Sætre.

Martin Fagerli var en av de ledende brødre. Han gikk hjem til Herren for et par år siden. Oskar Olsen er nu eldstebroder sammen med Abrahamsen.

Holmsbu.

Julius Larsen.

Inne i en lun vik i Drammensfjorden ligger ladestedet Holmsbu. Stedet er verdensberømt, kan man si, som ferie- og badested. Om sommeren strømmer byfolk ut til den enestående vakre lille plassen for å nyte sol, havluft og sjøbad, og når dampbåten legger inn til Holmsbu brygge en sommerdag yrer det av ferlegjede byfolk i alle aldre. Stedets befolkning lever for størstedelen av fiskeri.

Hilditch og Prydz fra Moss, som tilhørte Plymouth-brørdrene var der av og til og deltok i møtene. De holdt ikke noen taler, som andre predikanter brukte, men satt på stolene og samtalte om Guds ord. Brødsbrytelse hadde de også ofte. Det var da lite uomvendte på møtene. Det blev omtrent bare de troende som kom sammen.

En bror som hette Johan Nilsen fra Horten kom så til Holmsbu. Han var av de frie venner og det blev da endel brytninger. I 1883 og 1884 var det vekkelse. En svensk predikant Adolf Borén virket til velsigelse. Han døde straks etter. Så kom en svensk

Julen 1866 kom et par metodister, Hellerud og Daniel sen fra Kongsberg dit og hadde noen møter. Det brøt ut en vekkelse med en gang og mange blev omvendte. De nyomvendte skulde, som metodistene brukte, være «på prøve» for siden å optas i metodistmenigheten. Da de om ca. et og et halvt års tid kom igjen vilde imidlertid ikke de troende gå med på å gå inn i metodistkirken.

Hildditch og Prydz fra Moss, som tilhørte Plymouth-brørdrene var der av og til og deltok i møtene. De holdt ikke noen taler, som andre predikanter brukte, men satt på stolene og samtalte om Guds ord. Brødsbrytelse hadde de også ofte. Det var da lite uomvendte på møtene. Det blev omtrent bare de troende som kom sammen.

En bror som hette Johan Nilsen fra Horten kom så til Holmsbu. Han var av de frie venner og det blev da endel brytninger. I 1883 og 1884 var det vekkelse. En svensk predikant Adolf Borén virket til velsigelse. Han døde straks etter. Så kom en svensk

NUMMER 8

Misjons på Di

Et interessant brev fra Oscar Brown. Brevet er skrevet 26. Klær broer!
Vi fikk disse brev og takket meget for de kjærlige pengesom du sendte. Det var ialt 46 dollars. Gud vil velsigne dere som har gitt disse summer. Vi kom frem til vårt endeste Duende 16. oktober 1936. Eskimene tok oss hånd i en skumbåt sydens end i ikke lande anfra deres hjemsted. På grunn storm kunde vi ikke lande allens. Væsen til lytten gikk i store steiner og sneedekte eskimoer hadde funnet veien en hel hammer og satt der, så vi måtte klatre. Noen eskimoer hadde funnet veien lange tau for å kaste i sine koner og barn som tilbake fra sommerophold fastlandet. En gammel eskimenn Aishak så at Ella, og hadde vanskelig for å finne ste, og for hun visste ordet å de hun fått lassos-tauget og sen. Hun fikk så festet et armene, og straks bar det over. Alle syntes det var morsomt at den gamle man så stød på hånden. Vi hilste dem og takket for hjelpen ferdens forfattede aakte, mker. Mens vi gikk der, t på hvorledes mon misjons så ut, etter å ha stått ton Eskimoen hadde sagt at grumst, og når de vilde slikt, måtte det ikke være. Det skulde vise sig at nesdelen av tjærepapiret var ødelagt. Kanhende vi de gjort sin del og småba En del glassruter var lattykker av sne, is og Regnet hadde funnet ve gulvet på etpar steder blaver på sjøen. De gar omver var rustet til og n ut. Merkt var det, for d ret bord for vindusåp var også is på gulvet. var aldeles grønne av bli bare ikke forsikret ovner, glass, tjærepa gardiner med oss.
Det blev nu liv i begynte å komme og ut som ingen ting. Smart sang de på en med oss så det ljom tak «Fremad kristn og Arbeid før natten Vi kunde ikke få n første dagen, men hos en eskimo-fam bo der første natten morgenen hadde kaffe for oss, og de sin kopp sammen n på sang de på